

Kiika kaunist kodu | Helen Lokuta hoole ja armastusega valminud majas on garderoob suurem kui magamistuba

Rahvusooperi Estonia esimees Helen Lokuta elab koos abikaasa Madise ning laste Stefani ja Elisabethiga kaunis kodus, mille nad ise suure hoole ja armastusega ehitasid.

Helen Lokuta (44) ütleb, et hakkas unistama oma majast kümme aastat tagasi. Tema pere Saue kandis asuv kahekorruseline elamu, kus on kuus tuba, valmis aastal 2016. Lokutad elasid sel ajal Kalamajas mere ääres, kus neile samuti väga meeldis. Pere pesamuna Elisabeth oli siis kolmene, ja samal aastal lahkus Heleni äi Peeter, kes oli olnud maja ehitamisel suureks abiks. Ta suri vähki, mis avastati 2013. aastal üsna viimases staadiumis. "Äi jäi haigeks 2013, kui ootasin Elisabethi. Arstid ei andnud talle elulootust. Tänu palvetele tuli ta koomast välja, mis oli meie jaoks jumala ime läbi tervenemine. Ta sai juurde kolm aastat, et näha oma ainsa pojatütret kasvamist ja maja valmimist," räägib Helen liigutusest veekalkvel silmadega. Ta on äiale äärmiselt tänulik maja ehitusse panustamise eest.

Kalamajas oli liiga kättesaadav

Helen sõnab, et tundis end Kalamajas hästi, aga seal polnud sellist rahu ja vaikust nagu siin. Pealegi olevat ta Kalamajas olnud liiga kättesaadav. Ooperitäht meenutab, kuidas pidi ükskord kolleegi asendama nõnda, et ettevalmistuseks anti napp veerand tundi. "Olin beebiga kodus, hommikumantel seljas, kui helistati, et nüüd on kohe vaja. Haarasin tite ja juba kümne minuti pärast olin Estonia grimmitoolis. Lapse andsin kostümeerija hoida ja jõudsin etenduse päästa."

Nüüd kesklinnast 20–25minutilise autosõidu kaugusel elades sellised kiirmissioonid enam ei õnnestu. "Logistiliselt oli Kalamajas kindlasti lihtsam, aga kui korterisse jõudsin, siis linnakära jätkus, kostis paratamatult akendest sisse," räägib Helen. "Siin aga teed verandaukse lahti ja lähed looduse keskele nautima vaikust ja linnulaulu. Meil on maja taga mets, kus jalutada, rattaga sõita või jooksmas käia. Siin saab korralikult oma patareid täis laadida."

Majja mahtuvat ära kogu pererahva suur suguvõsa – jõulude ja perekonnasünnuste ajal olevat toad pilgeni rahvast täis. Helenil on kuus õde-venda, Madisel õde ja kaks venda, kellel kõigil on lapsed. Helen usub, et maja ehitades oli äia soov, et sellest saaks soe ja turvaline paik, kus suguvõsa kohtub.

kroonika.delfi.ee
29.03.2020 15:30
Anna-Maria Veidema...
98000

Rahvusooper Estonia
Ooper

Vaidlused stiili üle

Kodutunne on siin lausa käegakatsutav. Kui maja oli valmis saanud ning Helen ja Madis seda Elisabethile esimest korda näitasid, keeldus tüdruk sealt lahkumast. "Elisabeth teatas, et see on maailma parim maja ja ta tahab siia kohe elama jääda."

Elamu on valgusküllane tänu rohketele akendele. Heleni sõnul on maja valminud tasa ja targu, pererahvale õiges tempos ja eelarvet planeerides. "Nullist ehitamine on kulukas, mistõttu tegime etappide kaupa. Täiendame maja siiani. Alles hiljuti said viimased suured laelambid paika, kuid nipet-näpet on veel teha."

Lokutate kodus on valdav skandinaaviapärase minimalistlik stiil. Helen tahaks, et oleks ka natuke luksust ja antiiki, aga abikaasa on selle vastu. Sellest on tekkinud ka omajagu vaidlusi. "Madis eelistab puhas minimalistlikku stiili. Ta ei taha osta antiigiäridest, sest esemetega tuleb paratamatult kaasa teise inimese saaga. Juhuslikku ajalugu oma ellu ei tahaks, selles osas mõistan teda."

Ka valgustite valimine olevat keerukas olnud. Kui Helen midagi leidis, pildistas ta selle üles ja saatis foto Madisele ning seejärel otsustati koos, kas sobib või mitte. Peamiselt jäävat mehe sõna peale, aga ka Helen on saanud oma soove välja elada mõne ereda ja särava detaili peal. Maja vanim sisustuselement on 120 aastat vana Ritter Halle klaver, mis kuulus Madise vanaemale. Sellega komplektis on samast ajast pärit küünlajalad, mis tulid välja kolimise käigus. Klaver on Helenile oluline töövahend. Pühade ajal aga lauldakse selle saatel kauneid jõululaule. Ka Madis on ilusa lauluhäälega ja Elisabeth käib ETV lastekooris.

Armastavad rohelust

Kahekorruselise eramu südameks on suur elutuba ja avatud köök-söögituba. Elutoa mõtteliseks jätkuks on avar terrass, kus on juba esimeste soojade kevadilmadega mõnus aega veeta. Helen istub siin ka talvel, kui päike paistab. Võtab tassi kohvi ja hea raamatu või partituuri kaasa ning mõnuleb. "Aias looduse keskel on väga rahustav istuda," sõnab perenaine. Kui õues on vilu, siis nauditakse loodusvaateid suurtest akendest.

Rohelus ümbritseb Lokutaid nii toas kui ka õues. AINUÜKSI eelmisel aastal pandi mulda kakssada istikut. Helen on enda sõnul taimede kokkuostja ning istutamine jääb mehe ja poja kanda. "Nad juba naeravad, kui näevad aianurgas taas uusi istikuid, et ema on jälle poodides hullanud."

Kõigepealt istutati hekk, siis kirsid ja õunapuud. Elisabeth aga pani mulda peenratäie maasikataimi.

Köögi tööpind lisraelist

Köök on kogu perele sama tähtis kokkusaamiskoht kui elutuba, seepärast läks selle disainimisega kaua aega. Lõpptulemusega ollakse üllarahul. Wesse firma disainis köögisaare, mille ühel poolel saab süüa teha ja teisel süüa. Kokkamise tööpind on valmistatud lisraelist toodud Caesari kivist ja söögilaua osa puidust. "Ma ei tahtnud, et tekiks tunne, nagu istuks baaripukil, vaid ikka nagu söögilaua taga. Praeguse variandiga olen väga rahul. Caesari kivi on glamuurne ja väga vastupidav, puiduosa annab aga juurde soojust."

Heleni üks hobi on toidutegemine. Tema firmaroaks on kujunenud pardipraad apelsinikastmes, mida kogu suguvõsa armastab. Ka tulevad primadonnal väga hästi välja banaanipannkoogid, käsitööburgerid ja Caesari salat.

Maja teise korruse kujundamisel oli Heleni tingimuseks, et garderoob peab olema sama suur kui magamistuba, mahutamaks ära uhked esinemiskleidid. Nii saigi. Magamistoast pääseb garderoobi ja avarasse vannituppa, et ooperitäht saaks end kiirelt valmis sättida.

Eraldi garderoobiosa on ka Elisabethil, kellele emme-issi ostavad kauneid kleite. Samuti hoolitsevad tema printsessiliku rõivavaliku eest Ameerikas elavad sugulased.

Elisabeth ja Stefan, kes on 17aastane, said oma tubade kujundamisel sõna sekka öelda. Elisabethi toa on vallutanud roosad toonid ja seal elab koos temaga arvukas Barbiede kogukond.

Suurepärased naabrid

Helen ütleb, et neil on tekkinud oma küla kogukond. Tema õe suur pere elab vaid paar maja edasi ja seetõttu on kodu laste kilgetest tihti tulvil. Heleni sõbranna, kes on juuksur, elab aga suisa kõrvalmajas. "Pole probleemi, kui tulen värv peas koju, et mõnusalt aega veeta ja pärast värv välja pesta. Mõnikord aga tuleb sõbranna ja lõikab minu ja laste juukseid kodus," räägib Helen. "Nõnda polegi otsest vajadust peale töö, kooli ja lasteaias linnas käia, kui olulised inimesed on kogu aeg läheduses. Ka meie kõik teised naabrid on väga sõbralikud ja armsad. On väga tähtis, millises kogukonnas sa elad. Ma pean suureks väärtuseks häid suhteid naabritega. Kodutunde tekitab ühte hoidev pere, head suhted abikaasa ja lastega. Sellest kujuneb kodurahu."

Heleni kodus on kindel koht perepildidel – neid leidub kõigis tubades. Hubasust lisavad sümbolise tähendusega esemed, mis

aitavad Helenile meenutada tema jaoks olulist. Ta toob reisidelt kaasa enamasti toidunõusid. "Kui neid kodus kasutan, meenuvad kauged maad ja ilusad reisielamused. Näiteks Iisraelist tõin kaasa terve komplekti piibliteemalise muustriga nõusid "Viis leiba ja kaks kala". Samuti on meil kodus kaunid pokaalid, mis kingiti meile kristallpulma puhul," räägib Helen.

Ta lisab, et nipsasjakestest ja mööblist olulisem on siiski kodutunne ja see on nende majas olnud juba vundamendi ladumisest saadik.

- ÄÄREJUTT -

Heleni imelised kleidid

Esinemiskleite on Helenil olnud aastate jooksul saja ringis, praegu on tal neid kasutusel umbes viiskümmend. "Kuna mul on palju välisreise, kus pean kandma suurtel kontserdilavadel väarikaid kleite, siis eelistan, et need mahuksid kenasti pagasisse ega kortsuks. Samuti on oluline, et saaksin nendes mugavalt laulda."

Kontserte ja etendusi on seinast seina ning iga stiili jaoks on oma kleit. Operigaladele valib primadonna need aariate järgi, näiteks Carmenit lauldes eelistab ta punast. Kammerkontsertidel ja oratooriume lauldes lähevad käiku konservatiivsemad ja klassikalisemad kleidid.

Helenil on kasutusel kleite ka etendustest, mida enam kavas ei ole, näiteks Rossini ooperi "Tuhkatriinu" ballikleit. Teatri ja enda ostetud kleite on Helenil umbes pooleks. Sageli täiendab ta oma kollektsiooni ka välisreisidel. Hea hinnaga luksuslikke kleite on ta saanud USAst ja Kanadast. Eelistatud on siiski otse moedisainerilt tellitud kostüümid-kleidid, mille hinnad võivad küündida Kristina Viirpalu Couture'i puhul 3000 euroni.

Helen on elanud välja ka oma fantaasiaid, mille on teoks teinud moekunstnik Liisi Lill.

Eesti moeloojate kleitidest on tal kõige uhkemad Kristina Viirpalu Couture'i omad, samuti on neid Ülle Pohjanheimolt, Tiina Talumehelt, Hanna Korsarilt, Liina Steinilt ja teistelt. Ehted tellib Helen sageli komplektina kleidi juurde ning samuti eeskätt kodumaistelt ehtekunstnikelt. "Kannan Eesti disainerite loomingut ka välisreisidel, sest tunnen missiooni tutvustada meie imeliste kunstnike fantastilisi töid."

- PISITEKST -

"Meil on maja taga mets, kus jalutada."

•

Kodutunne on siin lausa käegakatsutav.

•

"Elisabeth teatas, et see on maailma parim maja."

•

"Nullist ehitamine on kulukas."

•

Helen tahaks, et oleks ka natuke luksust ja antiiki.

•

"Madis eelistab puhast minimalistlikku stiili."

•

"Aias looduse keskel on väga rahustav istuda."

•

"Ma pean suureks väärtuseks häid suhteid naabritega."